

undervisningen fuldt ud, skal de op i fuldt pensum.

Det er det, der er udgangspunktet for det her, og der er det noget underligt noget at sige, at nu skal man have en disciplineringsregel på denne her baggrund, for det er jo et spørgsmål om, om de har tilegnet sig undervisningen. Der har man jo så tænkningen om, at de er kommet til undervisningen, og så deltager de. Derfor er det en meget firkantet måde at gå ind i det på, at man siger, at nu kan rektor bestemme frit, om de skal op i fuldt pensum, og at han eller hun kan smide eleverne ud, som det passer vedkommende.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Først skal jeg sige, at jeg synes, det er ærgerligt, at man ikke ønsker at gøre noget ved rammerne for gymnasiet. Jeg synes, det er ærgerligt, at man ikke vil tage diskussionen her om, hvorvidt det ville være relevant at gå ind og lave lovgivning omkring klassekvotienterne.

Klassekvotienterne stiger støt rundt omkring, og det er en af årsagerne til og har været det, fordi den altid har været for høj, at mange bliver tabt på gulvet i gymnasiet. Og jeg tror, det er der, vi skal finde en af forklaringerne på, at 15 pct. helt falder ud. Det er simpelt hen, fordi der ikke er tid til at tage hånd om den enkelte elev; der er ikke plads til alle i klasselokalet.

Jeg vil så sige omkring fraværsgrenser, at jeg synes, det er helt fint at diskutere fraværsgrenserne. I Enhedslisten har vi altid ment, at fraværreglerne skulle afskaffes, så det er jo ikke et spørgsmål om, at vi ikke vil diskutere det, det vil vi meget gerne, vi er bare fuldstændig uenige i konklusionerne.

Jeg mener, at fraværreglerne bør erstattes af en meget tættere klasselærerfunktion. Jeg mener, man bør erkende, at det er en større gruppe, som går i gymnasiet. Det kræver nogle andre pædagogiske funktioner, end man havde tidligere, da det kun var den såkaldte elite og forskole til universitetet. Den tætte klasselærerfunktion ville kunne tage nogle af dem, som falder fra i gymnasiet eller ikke klarer sig særlig godt, i opløbet. Men med pisen får man ikke den funktion, der får man udelukkende det produkt, at man har pisen over nakken på folk, men man får ikke bedre studenter af den grund.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg tror ikke, sagt til fru Gitte Lillelund Bech, at vi tager hul på fagenes fest, fordi vi snakker om, at når man implementerer en reform, som betyder teamsamarbejde, projektførelse, betyder en anden måde at spille sammen på i fagene, måske oven i købet nye fag – det har vi jo ikke afgjort endnu, men det lægges der da op til – er det nødvendigt for at få reformen omsat til virkelighed, at de mennesker, der skal arbejde med den, også har de forudsætninger, der skal til.

Er fru Gitte Lillelund Bech ikke enig i, at det er utrolig nødvendigt, at der, ligesom under hr. Bertel Haarder i 1987, skal afsættes et betragteligt beløb til at sikre implementeringen af alle de gode lovgivninger, vi går og laver – hvilket det forhåbentlig bliver til – eller var det forkert på daværende tidspunkt, at hr. Bertel Haarder satte så mange penge af til efter- og videreuddannelse?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Til hr. Aage Frandsen vil jeg sige, at vi synes, det er værd at begynde at diskutere fraværsgrensen, og jeg er fuldstændig med på, at i dag er det faktisk sådan, at hvis du overholder fraværsgrensen, har du retten til nedslaget i pensum, alternativt skal du til eksamen i fuldt pensum.

Men det, vi oplever i dag, er rent faktisk, at der jo er utrolig mange elever, der betragter det som værende en ret til at trække den fuldstændig til grænsen. Så jeg synes, det er værd at spørge: Er det det, der er meningen med gymnasiet? Det er det ikke, i hvert fald ikke i min optik.

Den anden del er det med, at rektor kan tage en samtale med eleverne og på den måde vurdere, om eleven skal have lov til at rykke videre op.

Jeg synes faktisk, det er lidt synd for den store gruppe af specielt lidt stille piger, som kommer igennem gymnasiet – jeg vil faktisk sige, at de humper sig igennem gymnasiet – og kommer ud med et snit, der hedder 6,5 efter 3.g. Et gennemsnit på 6,5 i en studentereksamen er ret vanskeligt at bruge til noget som helst.

De elever synes jeg det ville have været naturligt at have taget en samtale med allerede i forbindelse med oprykningen efter 1.g, for vi ved, at tendensen er, at mange af dem, som lige sniger sig igennem, eller som faktisk dumper til studentereksamen, også er dem, som har valgt at rykke sig selv op, selv om de faktisk er blevet